

**การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD)
และวิธีการสอนแบบปกติ ***

**A comparison of learning Achievement and Satisfaction for English of
Mathayomsuksa 2 students by using Students Teams- Achievement and
Traditional Teaching Style**

พนอ เล็ดรอด**

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือและวิธีการสอนแบบปกติ และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือและวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to compare the learning achievement of English of Mathayomsuksa 2 students by using Students Teams - Achievement Division and Traditional Teaching Style and (2) to compare the satisfaction of Mathayomsuksa 2 students taught by using Students Teams - Achievement Division and the Traditional Teaching Style was also explored.

The sample population consisted of two classrooms Mathayomsuksa 2 students at Bangbowittayakom School in Samut Prakarn, who enrolled in the second semester of academic year 2016.

Findings are as follows:

(1) The students taught using Students Teams - Achievement Division exhibited English at a higher level than those instructed utilizing Traditional Teaching Style at the statistically significant level of .05.

(2) The satisfaction of students taught with Students Teams - Achievement Division in English reading comprehension at a higher level than those instructed utilizing Traditional Teaching Style

Key Words:

(1) ผลการเรียนรู้ (2) ความพึงพอใจ (3) วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) (4) วิธีการสอนแบบปกติ

* บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษาการแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชน โลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้นเรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีการคิดสังคมเศรษฐกิจและการเมืองการปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กระทรวงศึกษาธิการ(2551, หน้า 190)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้และสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิด ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีของไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ กระทรวงศึกษาธิการ(2551, หน้า 221) ดังนั้นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรคือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่พบในการจัดการเรียนการสอนจากวิจัยของวารุณี จันทา นูวัฒน์ (2540, หน้า 121) ที่กล่าวว่า แม้ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาเกือบสิบปีหรือนานกว่านั้นก็ตาม แต่ยังไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียนมานั้นสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้เพราะผู้เรียนมีความกังวลด้านไวยากรณ์ นอกจากนี้จินตนา สุขจันทน์ (2550 , หน้า 102) ก็กรรมที่ใช้สอนไวยากรณ์ไม่เหมาะสม กิจกรรมที่ใช้ฝึกไวยากรณ์เน้นการสอนมากเกินไป ทำให้การใช้ภาษาไม่เหมาะสมที่จะใช้สถานการณ์จริงและการฝึกไวยากรณ์มีความยากเกินไป ไม่ชัดเจนในเรื่องรูปแบบและการใช้ภาษาซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่สนใจบทเรียน

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่าการสอนด้วยแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และการสอนแบบปกติ จะสามารถทำให้ให้นักเรียนเข้าใจทางไวยากรณ์ของ Present Continuous Tense ได้ วิธีการสอนแบบร่วมมือ (STAD) นี้ เป็นวิธีการแบบกลุ่มร่วมมือ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย และยอมรับ

ฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำกลุ่มของตนเองให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กับวิธีการสอนแบบปกติ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นการพัฒนาทักษะวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนและสร้างความกระตือรือร้น แรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กับวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กับวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 13 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 550 คน ซึ่งทุกห้องเรียนจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน ผู้วิจัยสุ่มห้องเรียนมา 2 ห้อง ห้องละ 45 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ วิธีการสอน 2 วิธีคือ

1. วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD)
2. วิธีการสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variables)

1. ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กับวิธีการสอนแบบปกติ
2. ความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กับวิธีการสอนแบบปกติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในระดับชั้นอื่นต่อไปและวิชาอื่น ๆ

2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ และการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความหมายของการวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 28) ให้ความหมายของ การวัดผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า หรือความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

ความหมายของวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD เสาวนีย์ พิมพ์ดี (2553, หน้า 37-38) วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือหรือ STAD : Student Teams- Achievement Divisions เป็นเทคนิคการเรียนรู้ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย สลาวัน (Slavin) ผู้อำนวยการโครงการการศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์วิจัย ประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาด้านวิชาการ แห่งมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ (Johns Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน วิธีเรียนแบบร่วมมือ นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า STAD ซึ่งมีความหมายมาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ว่า S- Students หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งอยู่รวมกันในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนเดียวกัน T- Team หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิกที่ละความสามารถทางการเรียน ผู้ที่มีความรู้จะต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ A - Achievement หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม จะดูได้จากการประเมินตามสภาพของสมาชิกในกลุ่ม และแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น D-Division หมายถึง การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณกลุ่มละ 4-5 คน โดยมีอัตราส่วนระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนเป็น 1:2:1

การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือ 5 ขั้น ดังนี้ การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) มีการจัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน ภายใน

กลุ่มผู้สอนจะจัดผู้เรียนละความสามารถกัน คือ เก่ง – ปานกลาง-อ่อน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันในการเรียน ภายในกลุ่มสมาชิกจะมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ จะคอยช่วยเหลือกัน จะมีการทดสอบรายบุคคล และนำคะแนนมาเป็นคะแนนกลุ่ม การให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน และความภาคภูมิใจของทุกคน การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD มีขั้นตอนในการเรียนดังนี้ 1. ผู้สอนแนะนำบทบาทหน้าที่ของการทำงานกลุ่มและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ผู้สอนสอนเนื้อหาใหม่ โดยการสอนแบบใช้วิธีการต่าง ๆ เช่นการตั้งประเด็น ให้อภิปราย บรรยาย ฯลฯ 3. กิจกรรมกลุ่ม จัดผู้เรียนละความสามารถ เก่ง- ปานกลาง-อ่อน สมาชิกในกลุ่มมีหน้าที่เรียนรู้และทำความเข้าใจร่วมกัน ทำความเข้าใจก่อนทำแบบทดสอบ 4. ทดสอบเป็นรายบุคคล ผู้สอนทำการทดสอบและผู้สอนตรวจผลงาน 5. สรุปความสำเร็จของกลุ่ม โดยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลและคำชมเชยเพื่อเป็นการให้กำลังใจในการทำงาน

วิธีการสอนแบบปกติความหมายของการสอนแบบปกติ รัชณี ศิลป์ศรี (2542, หน้า 10) ที่ให้นิยามศัพท์การสอนปกติว่า การสอนแบบปกติหมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้เตรียมศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอนตำราแบบเรียน หรือหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ แล้ว รวบรวมทั้งหมดมาถ่ายทอดให้นักเรียนด้วยการบรรยาย การบอกการใช้สื่อประกอบการสอนซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันอภิปรายซักถาม ตลอดจนช่วยกันสรุปสรุปเนื้อเรื่องหรือสิ่งที่ได้จากการเรียน

ความพึงพอใจ พิชญ์ ฟองศรี (2552, หน้า 47) ได้ให้ความหมายของ คำว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ยินยอมและเต็มใจทำในการร่วมกิจกรรมจนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีความสุขไปด้วย เช่น การอ่านหนังสือด้วยความสนุกสนานและเพลิดเพลิน การร้องรำทำเพลงร่วมกับคนอื่นด้วยความสนุกสนาน สนุกกับการสนทนา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสนุกกับการเล่นเกมต่างๆ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกษมศรี สุภสรณาคม (2546, หน้าบทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (STAD) กับการสอนตามครูคู่มือ ผลการวิจัย นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (STAD) มีผลสัมฤทธิ์การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิรัชญา ทิษคดี (2550, หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ผลการศึกษาค้นพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ แบบเอส ที เอ ดี นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี ก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความรับผิดชอบทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบ เอส ที เอ ดี ก่อนและหลังการทดลองมีความรับผิดชอบทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จุพาลักษณ์ ดอกเข็ม (2550, หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์และทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค STAD) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์และทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้(เทคนิค STAD) พบว่าจำนวนนักเรียนร้อยละ 88 มีทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนร้อยละ 83.10 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เรวดี หมวดดาร์กซ์ อ้างถึงในสุภาพร ชานูญมี (2553, หน้า 60) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบึงไทรพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 40 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในหน่วยการเรียนรู้เรื่องระบบจำนวนเต็ม สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและนักเรียนความคิดเห็นว่าการเรียนภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ทำให้ได้ฝึกทำงานกลุ่ม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ขอมรับในเหตุผลและความสามารถของเพื่อนรู้ได้ว่าทุกคนมีความสามารถและมีความสำคัญ การช่วยเหลือกัน ทำให้เกิดความสามัคคีและสนิทสนมกันมากขึ้น บรรยายภาศในการเรียนสนุกสนาน

อำนวย แนนอุดร (2553, หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาทักษะกระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD โรงเรียนกุศจัก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ด้านทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบสอนร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD ผลจากการสังเกตพบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีทักษะกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านบทบาทการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.99 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.60 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.60 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ดวงใจ วงศ์เกษ (2559, หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ “STAD” กับวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ “LT” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแอ๊ดเวนตีส เอกมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแอ๊ดเวนตีส เอกมัย ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD กับกลุ่มแบบร่วมมือ LT พบว่าไม่แตกต่างกัน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแอ๊ดเวนตีส เอกมัย กลุ่มที่สอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแอ๊ดเวนตีส เอกมัย กลุ่มที่สอนแบบกลุ่มร่วมมือ LT พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

Nichols (1994) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความกระตือรือร้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาเรขาคณิตจำนวน 81 คนที่ได้รับการสุ่มเข้ากลุ่ม 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือแบบ STAD และอีกกลุ่มสอนปกติโดยการบรรยาย เมื่อสอนจบเนื้อหา 4 สัปดาห์แล้ว มีการทดสอบความคงทน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนปกติโดยการบรรยาย

Ross (1995) ได้ศึกษาผลย้อนกลับของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติในวิชาคณิตศาสตร์ โดยกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับ 7 จำนวน 18 คน ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ทำการทดลองสอนเป็นเวลา 4 เดือน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ มีผล

ย้อนกลับในด้านการให้ความช่วยเหลือกันในกลุ่ม เกิดทักษะกระบวนการคิดเพื่อแก้ปัญหาให้ตนเอง และเพื่อนเพิ่มขึ้นและส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในตนเองอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ใช้รูปแบบ posttest-only control group design

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการทดลองครั้งนี้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง โดยเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม โดยเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ เมื่อเรียนรู้เนื้อหาจบแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทำแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อวิธีการสอนทั้ง 2 รูปแบบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนวิธีการสอนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
2. ดำเนินการสอนด้วยแผนการสอนดังต่อไปนี้
 - 2.1 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ(STAD) ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและผ่านการประเมินคุณภาพเรียบร้อยแล้ว
 - 2.2 ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและผ่านการประเมินคุณภาพเรียบร้อยแล้ว
3. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และทำแบบประเมินความพึงพอใจ
4. ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบทดสอบและคะแนนแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไปวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจโดยใช้สูตร t test Independent

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการทดลอง ได้นำกระดาษคำตอบจากการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ มีสถิติสำหรับการวิเคราะห์แบบ t test Independent Sample และสรุปผลการทดลอง

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม ที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของผลเรียนรู้หลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) เท่ากับ 33.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.77 และผล การเรียนรู้หลังการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.69 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.931

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจของนักเรียนที่ด้วยการโดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 61.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.688 และค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการ สอนแบบปกติของกลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับ 47.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.127 ซึ่งหมายถึง ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) สูงกว่าการเรียนการ สอนแบบปกติของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อ วิทยาคมจากวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) สูงกว่า วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นั้น เป็นการจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมมือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และวิธีการสอนแบบบรรยายด้วยพูดในบางครั้งอาจทำให้ นักเรียนที่มีพัฒนาการทางเรียนช้า หรือมีข้อบกพร่องทางการเรียน การเรียนการสอนแบบกลุ่ม ร่วมมือ (STAD) เป็นการจัดให้นักเรียนมีการเรียนเป็นกลุ่มย่อยลดความสามารถกัน เพราะเป็นการ นำนักเรียนมาเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความสามารถทางการเรียน แตกต่างกัน คือ นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน จะช่วยกันสร้าง บรรยากาศในการเรียน ให้มีความเป็นกันเองมากขึ้น นักเรียนรู้สึกสบายใจ มีความกระตือรือร้นใน การเรียนทั้งยังไม่เครียดในการเรียน ทำให้ได้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

ศศิกานต์ โหมิตตระกุล (2551, หน้าบทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินความสามารถด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค (STAD) และเพื่อวิเคราะห์ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเทคนิคการสอนนี้ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 25 คน ผลการวิจัย พบว่า

1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้เทคนิค (STAD) ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 2) ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเทคนิคการสอนนี้ พบว่าบรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือกันเรียนรู้ภายในกลุ่ม เกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของตนเองที่ตนมีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ เทคนิคนี้มีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความสุขในการเรียน นอกจากนี้ในรายวิชาอื่น ๆ มีนักวิจัยได้ศึกษาการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ สยามประโคน (2557, หน้าบทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดัชนีประสิทธิผลผลการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.5755 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 57.55 และความพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบ่อ วิทยาคมต่อวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ โดยผลรวมนั้นนักเรียน มีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) อยู่ในระดับมากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.42 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะเนื้อหาและ ตัวอย่างมีลำดับจากง่ายไปหายากและเหมาะสมกับผู้เรียนสื่อการสอนที่ใช้มีความสวยงามความชัดเจน เหมาะสมกับผู้เรียน และกระตุ้นความสนใจ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม มีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนเห็นคุณค่า

และภาคภูมิใจในผลการเรียนรู้ของตนเอง นักเรียนมีความกระตือรือร้นเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ลำดวน ชาวไรสง (2549, หน้า บทคัดย่อ) นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่ได้เรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เช่น วิธีสอนแบบแผนผังความคิด วิธีสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นต้น
2. ควรมีวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ
3. ควรทำการศึกษาวิจัยโดยการเปรียบเทียบการสอนด้วยเทคนิคอื่นๆ ประกอบกับสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การศึกษามีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
4. ครูผู้สอนควรมีการสอบถามความสนใจของนักเรียนในช่วงชั้นต่างๆ ที่มีต่อเนื้อหาหรือสถานการณ์ต่างๆ เพื่อจะได้เลือกเรื่องที่เหมาะสมมาใช้เป็นสื่อในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มอบโอกาสในการศึกษาระดับมหาบัณฑิต และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

พนอ เลิศรอด

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2545). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรศิริ สิริแก้ว. (2553). ผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้

วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

เกษมศรี ศุภสรณาคม. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (STAD)

กับการสอนตามคู่มือครู 241 หน้า.

คณาจารย์ภาควิชาการประเมินและการวิจัย. (2553). วิจัยและสถิติทางการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

จิรัชญา ทิขัตติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียน

วิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ เอ็ด (STAD) กับการสอนแบบ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี สารนิพนธ์ กศม.

(การมัธยมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จุฬาลักษณ์ ดอกเข็ม. (2550). ผลสัมฤทธิ์และทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

(เทคนิค STAD). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ทิศนีย์ เป็นสุข. (2546). การพัฒนาทักษะการแต่งกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ

STAD วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ลำดวน ชาวไรสง. (2549). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

(ภาษาอังกฤษ) เรื่องคำกริยา คำคุณศัพท์ คำบุพบท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี

การเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมบทเรียน และการเรียนรู้ร่วมมือแบบ STAD วิทยานิพนธ์ ศึกษา

ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สายหยุด ผุยนวล. (2550). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ (STAD) และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและ

การลบจำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100,000 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 เสาวนีย์ พิมพ์ดี.(2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมโดยใช้
 วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมบัติ สยามประโคน.(2557). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วย
 วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Dubios, Dion Joesph. (1990). The relationship between selected student team learning
 strategies and student achievement and attitude in middle school mathematics.
 (Cooperative Learning Strategies). Dissertation Abstracts International.
 52 : 408-A.
- Slavin, R. (1995). Cooperative Learning : Theory Research and Practice. U.S.A. : Allyn
 and Bacon
- Armstrong, David Scott. (1998). The Effect of Student Team Achievement Divisions
 Cooperative Learning Technique on Upper Secondary Social Studies
 Achievement and Attitude Towards Social Studies Class. Dissertation
 Abstracts International. DAI-A.
- Nichols, J.D. (1994). The effect of cooperative learning on student achievement and motivation
 in a high school geometry class. Dissertation Abstracts International. 55 : 460-A
- Ross, J.A. (1995). Effect of feedback on student behaviors in cooperative learning groups in
 grade7 math class. The Elementary School Journal. 96: 125 -140.